

พระราชบัญญัติ

มหาวิทยาลัยรามคำแหง

พ.ศ. ๒๕๑๔

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๔

เป็นปีที่ ๒๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี

พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งมหาวิทยาลัยรามคำแหง

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้

โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

เล่ม ๘๘ ตอนที่ ๒๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒ มีนาคม ๒๕๑๔

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. ๒๕๑๔”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่จะมีข้อความแสดงให้เห็นเป็นอย่างอื่น

“มหาวิทยาลัย” หมายถึง มหาวิทยาลัยรามคำแหง

“สภามหาวิทยาลัย” หมายถึง สภามหาวิทยาลัยรามคำแหง

มาตรา ๔ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๕ ให้จัดตั้งมหาวิทยาลัยขึ้นมหาวิทยาลัยหนึ่งเรียกว่า “มหาวิทยาลัยรามคำแหง” เป็นสถาบันการศึกษาและวิจัยแบบตลาดวิชา มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษาวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการวิจัยส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง และทะนุบำรุงวัฒนธรรม

เล่ม ๘๘ ตอนที่ ๒๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒ มีนาคม ๒๕๑๔

ให้มหาวิทยาลัยรามคำแหงเป็นนิติบุคคล มีฐานะเป็นกรม
สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี

มาตรา ๖ มหาวิทยาลัยอาจแบ่งส่วนราชการดังนี้

(๑) สำนักงานอธิการบดี

(๒) คณะ

(๓) บัณฑิตวิทยาลัย

และอาจให้มีสถาบันหรือสำนักเพื่อการวิจัยหรือเพื่อ
ส่งเสริมวิชาการเป็นส่วนราชการในมหาวิทยาลัยอีกเมื่อมีความ
จำเป็นก็ได้

สำนักงานอธิการบดี อาจแบ่งส่วนราชการเป็นกองและ
แผนก

คณะและบัณฑิตวิทยาลัย อาจแบ่งส่วนราชการเป็นภาค
วิชาและสำนักงานเลขานุการ

สำนักงานเลขานุการ อาจแบ่งส่วนราชการเป็นแผนก

มาตรา ๗ การแบ่งส่วนราชการของมหาวิทยาลัยตาม
มาตรา ๖ ให้ทำเป็นประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี และประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๘ ภายใต้วัตถุประสงค์ตามมาตรา ๕ มหาวิทยาลัย
จะรับบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัยหรือสถาบันวิชาการชั้นสูงอื่น

เข้าสมทบในมหาวิทยาลัยก็ได้ และมีอำนาจให้ปริญญา อนุ
 ปริญญา หรือประกาศนียบัตรชั้นใดชั้นหนึ่งแก่ผู้สำเร็จการศึกษา
 จากบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัยหรือสถาบันวิชาการชั้นสูงนั้นๆ ได้
 การรับบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัยหรือสถาบันวิชาการชั้นสูง
 เข้าสมทบในมหาวิทยาลัย ให้ทำเป็นประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี
 และประกาศในราชกิจจานุเบกษา

การควบคุมบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัยหรือสถาบันวิชาการ
 ชั้นสูงซึ่งเข้าสมทบในมหาวิทยาลัยนั้น ให้เป็นไปตามข้อบังคับ
 ที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

มาตรา ๕ นอกจากเงินที่กำหนดไว้ในงบประมาณแผ่นดิน
 มหาวิทยาลัยอาจมีรายได้ดังนี้

(๑) เงินผลประโยชน์และค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ของ
 มหาวิทยาลัย

(๒) ทรัพย์สินซึ่งมีผู้ให้แก่มหาวิทยาลัย

รายได้ของมหาวิทยาลัยไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งกระทรวง
 การคลัง ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

มาตรา ๑๐ บรรดาทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย จะต้อง
 จัดการเพื่อประโยชน์และตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย

ทรัพย์สินอื่นซึ่งมีผู้ให้แก่มหาวิทยาลัย จะต้องจัดการตาม
เงื่อนไข ข้อบังคับและวัตถุประสงค์ซึ่งผู้ให้กำหนดไว้

มาตรา ๑๑ ผู้มีสิทธิเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย ต้องมีคุณสมบัติตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด และต้อง

(๑) สอบไล่ได้ประโยคมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า หรือ

(๒) เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญตั้งแต่ชั้นตรีหรือเทียบเท่าขึ้นไปและมีพินความรู้สอบไล่ได้ประโยคมัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่า หรือ

(๓) เป็นผู้ซึ่งสภามหาวิทยาลัยได้พิจารณาแล้ว เห็นสมควรให้รับเข้าศึกษาได้

ทั้งนี้ โดยไม่ต้องสอบคัดเลือก

หมวด ๒

การดำเนินงาน

มาตรา ๑๒ ให้มีสภามหาวิทยาลัย ประกอบด้วยนายกรัฐมนตรีเป็นนายกสภามหาวิทยาลัย เลขาธิการสภาการศึกษาแห่งชาติ อธิการบดี รองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการ

สถาบันและผู้อำนวยการสำนักในมหาวิทยาลัย ถ้ามี เป็นกรรมการ
สภามหาวิทยาลัยโดยตำแหน่ง และกรรมการสภามหาวิทยาลัย
ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้ง มีจำนวน
ไม่น้อยกว่าสี่คนและไม่เกินเก้าคน

ให้รองอธิการบดีเป็นเลขานุการสภามหาวิทยาลัย ในกรณีมี
รองอธิการบดีหลายคน ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งรองอธิการบดี
คนหนึ่งเป็นเลขานุการสภามหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๓ กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิดำรง
ตำแหน่งสองปี แต่จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งใหม่
อีกก็ได้

มาตรา ๑๔ สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจและหน้าที่ควบคุม
ดูแลกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัย และโดยเฉพาะมีอำนาจและ
หน้าที่ดังนี้

- (๑) จัดวางระเบียบและข้อบังคับของมหาวิทยาลัย
- (๒) พิจารณาหลักสูตรวิชาเพื่อเสนอขอรับความเห็น
ชอบของสภาการศึกษาแห่งชาติ
- (๓) จัดหาวิธีการอันจะยังการศึกษาอบรมและการวิจัย
ของมหาวิทยาลัยให้เจริญยิ่งขึ้น

เล่ม ๘๘ ตอนที่ ๒๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒ มีนาคม ๒๕๑๔

(๔) อนุมัติให้ปริญญา ประกาศนียบัตรชั้นสูง อนุ
ปริญญาและประกาศนียบัตร

(๕) เสนอการจัดตั้ง ขุบรวมและเด็กคณะ บัณฑิต
วิทยาลัย สถาบัน สำนักและภาควิชา

(๖) พิจารณาการรับบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัย หรือ
สถาบันวิชาการชั้นสูงเข้าสมทบในมหาวิทยาลัย

(๗) พิจารณาการแต่งตั้งและถอดถอนอธิการบดี รอง
อธิการบดี คณบดี รองคณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการ
สำนัก หัวหน้าภาควิชา ศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์และ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์

(๘) จัดวางระเบียบเกี่ยวกับการเงินและทรัพย์สินของ
มหาวิทยาลัย

(๙) แต่งตั้งคณะกรรมการส่งเสริมมหาวิทยาลัยและ
กำหนดหน้าที่ของคณะกรรมการนี้

มาตรา ๑๕ ให้นายกสภามหาวิทยาลัยเป็นผู้เรียกประชุม
สภามหาวิทยาลัย

ถ้ากรรมการสภามหาวิทยาลัยตั้งแต่สามคนขึ้นไปร้องขอให้
สภามหาวิทยาลัยประชุมเพื่อกิจการอย่างหนึ่งอย่างใด ก็ให้
นายกสภามหาวิทยาลัยเรียกประชุมสภามหาวิทยาลัย

ในการประชุม ต้องมีกรรมการสภามหาวิทยาลัยมาประชุมอย่างน้อยกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ให้นายกสภามหาวิทยาลัยเป็นประธานในที่ประชุม ในกรณีนายกสภามหาวิทยาลัยไม่อาจมาประชุมได้ ถ้าได้มอบหมายให้บุคคลใดเป็นประธานในที่ประชุม ให้บุคคลนั้นมีอำนาจและหน้าที่เช่นเดียวกับนายกสภามหาวิทยาลัยในการประชุมนั้น

แต่ถ้า ไม่ได้มอบหมายก็ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัยคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

มาตรา ๑๖ การลงมติให้ถือคะแนนเสียงข้างมาก ถ้ามีคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๗ ให้มีอธิการบดีคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบในการบริหารงานของมหาวิทยาลัย จะมีรองอธิการบดีคนหนึ่งหรือหลายคนทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยก็ได้

อธิการบดีนั้นจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนำของสภามหาวิทยาลัย และให้ดำรงตำแหน่งสองปี แต่จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งใหม่อีกก็ได้

มาตรา ๑๘ อธิการบดีและรองอธิการบดีต้องมีคุณสมบัติดังนี้

เล่ม ๘๘ ตอนที่ ๒๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒ มีนาคม ๒๕๑๔

(๑) ได้ปริญญาเอกจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญาเอกหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง หรือ

(๒) ได้ปริญญาจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญาหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปีในมหาวิทยาลัย หรือในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง หรือเคยดำรงตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยมาแล้วรวมเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสี่ปี

มาตรา ๑๕ ในกรณีที่ตำแหน่งอธิการบดีว่างลงหรืออธิการบดีไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ในเรื่องอธิการบดีเป็นผู้รักษาการแทนถ้ามีรองอธิการบดีหลายคน ในเรื่องอธิการบดีที่อธิการบดีมอบหมายเป็นผู้รักษาการแทน ถ้าอธิการบดีไม่ได้มอบหมาย ให้รองอธิการบดีที่มีอาวุโสเป็นผู้รักษาการแทน

ในกรณีที่ไม่มีรองอธิการบดี ให้สภามหาวิทยาลัยกำหนดกรรมการสภามหาวิทยาลัยโดยตำแหน่งคนใดคนหนึ่งเป็นผู้รักษาการแทนอธิการบดี

มาตรา ๒๐ เพื่อประโยชน์ในการบังคับบัญชา ให้ถือว่าอธิการบดีเป็นอธิบดี และรองอธิการบดีเป็นรองอธิบดี

เล่ม ๘๘ ตอนที่ ๒๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒ มีนาคม ๒๕๑๔

นี้ ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนและกฎหมายอื่นๆ

มาตรา ๒๑ ในขณะหนึ่งให้มีคณบดีคนหนึ่ง เป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบในงานของคณะ จะมีรองคณบดีคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยก็ได้

คณบดีนั้น สภามหาวิทยาลัยจะได้แต่งตั้งจากคณาจารย์หรือผู้ซึ่งเคยดำรงตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยมาแล้ว และให้ดำรงตำแหน่งสี่ปี แต่อาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้

ถ้ามีการแบ่งภาควิชา ก็ให้มีหัวหน้าภาควิชาเป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบในงานของภาควิชา

มาตรา ๒๒ ให้มีคณะกรรมการประจำคณะ ประกอบด้วยคณบดีเป็นประธานกรรมการ รองคณบดี ถ้ามี และหัวหน้าภาควิชาในขณะนั้น เป็นกรรมการ ถ้าในขณะไม่มีการแบ่งภาควิชา หรือมีไม่ถึงสี่ภาควิชา ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณาจารย์ในขณะนั้นเป็นกรรมการ หรือเป็นกรรมการเพิ่มเติมให้ได้จำนวนสี่คน

ให้คณะกรรมการประจำคณะแต่งตั้งผู้ใดคนหนึ่งเป็นเลขานุการ

เล่ม ๘๘ ตอนที่ ๒๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒ มีนาคม ๒๕๑๔

กรรมการซึ่งสภามหาวิทยาลัย แต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งสองปี
แต่อาจได้รับแต่งตั้งใหม่ก็ได้

มาตรา ๒๓ คณะกรรมการประจำคณะ มีอำนาจและ
หน้าที่ดังนี้

(๑) วางระเบียบของคณะด้วยความเห็นชอบของสภา
มหาวิทยาลัย

(๒) กำหนดหลักสูตรและรายละเอียดเกี่ยวกับหลักสูตร
เพื่อเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย

(๓) จัดการสอบไล่

(๔) รับปรึกษาและให้ความเห็นแก่คณบดี

มาตรา ๒๔ ในบัณฑิตวิทยาลัย ให้มีคณบดีคนหนึ่งเป็น
ผู้บังคับบัญชารับผิดชอบในงานของบัณฑิตวิทยาลัย จะมีรอง
คณบดีคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยก็ได้

คณบดีนั้น สภามหาวิทยาลัยจะได้แต่งตั้งจากคณาจารย์
หรือผู้ซึ่งเคยดำรงตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยมาแล้ว
และให้ดำรงตำแหน่งสี่ปี แต่อาจได้รับแต่งตั้งใหม่ก็ได้

ถ้ามีการแบ่งภาควิชา ก็ให้มีหัวหน้าภาควิชาเป็นผู้บังคับ
บัญชารับผิดชอบในงานของภาควิชา

เล่ม ๘๘ ตอนที่ ๒๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒ มีนาคม ๒๕๑๔

มาตรา ๒๕ ให้มีคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย ประกอบด้วยคณบดีเป็นประธานกรรมการ รองคณบดีและหัวหน้าภาควิชา ถ้ามี เป็นกรรมการโดยตำแหน่งและกรรมการ ซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งจากคณาจารย์ในบัณฑิตวิทยาลัยมี จำนวนไม่เกินเก้าคน

ให้คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยแต่งตั้งผู้ใดผู้หนึ่ง เป็นเลขานุการ

กรรมการซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งสองปี แต่อาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้

มาตรา ๒๖ คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยมีอำนาจ และหน้าที่ดังนี้

(๑) วางระเบียบของบัณฑิตวิทยาลัยด้วยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัย

(๒) กำหนดหลักสูตรและรายละเอียดเกี่ยวกับหลักสูตร เพื่อเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย

(๓) จัดการสอบได้

(๔) รับปรึกษาให้ความเห็นแก่คณบดี

มาตรา ๒๗ ในสถาบัน ให้มีผู้อำนวยการสถาบันคนหนึ่ง เป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบในงานของสถาบัน

เล่ม ๘๘ ตอนที่ ๒๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒ มีนาคม ๒๕๑๔

มาตรา ๒๘ ให้มีคณะกรรมการประจำสถาบัน ประกอบด้วย
ด้วยผู้อำนวยการสถาบัน เป็นประธานกรรมการ และกรรมการ
ซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งจากคณาจารย์ในมหาวิทยาลัยนั้นมี
จำนวนไม่เกินเก้าคน

ให้คณะกรรมการประจำสถาบันแต่งตั้งผู้ใดผู้หนึ่งเป็น
เลขานุการ

กรรมการซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งสองปี
แต่อาจได้รับแต่งตั้งใหม่ซ้ำได้

มาตรา ๒๙ คณะกรรมการประจำสถาบันมีอำนาจและ
หน้าที่ดังนี้

(๑) วางระเบียบของสถาบันด้วยความเห็นชอบของสภา
มหาวิทยาลัย

(๒) กำหนดหลักสูตรและรายละเอียดเกี่ยวกับหลักสูตร
เพื่อเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย

(๓) จัดการสอบไล่

(๔) รับผิดชอบและให้ความเห็นชอบแก่ผู้อำนวยการ
สถาบัน

มาตรา ๓๐ ในสำนัก ให้มีผู้อำนวยการสำนักคนหนึ่งเป็น
ผู้บังคับบัญชารับผิดชอบในงานของสำนัก

มาตรา ๓๑ ให้มีคณะกรรมการประจำสำนัก ประกอบด้วยผู้ช่วยกรรมการสำนักเป็นประธานกรรมการ และกรรมการซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งจากคณาจารย์ในมหาวิทยาลัยนั้น มีจำนวนไม่เกินเก้าคน

ให้คณะกรรมการประจำสำนักแต่งตั้งผู้ใดผู้หนึ่งเป็นเลขานุการ

กรรมการซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งสองปี แต่อาจได้รับแต่งตั้งใหม่ก็ได้

มาตรา ๓๒ คณะกรรมการประจำสำนักมีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

(๑) วางระเบียบของสำนักด้วยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัย

(๒) กำหนดหลักสูตรและรายละเอียดเกี่ยวกับหลักสูตร เพื่อเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย

(๓) จัดการสอบได้

(๔) รับผิดชอบและให้ความเห็นแก่ผู้ช่วยกรรมการสำนัก

มาตรา ๓๓ ในการประชุมคณะกรรมการประจำคณะ คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย คณะกรรมการประจำ

เล่ม ๘๘ ตอนที่ ๒๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒ มีนาคม ๒๕๑๔

สถาบัน หรือคณะกรรมการประจำสำนักให้นำมาตรา ๑๕
และมาตรา ๑๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๔ คณาจารย์ในมหาวิทยาลัย มีดังนี้

(๑) ศาสตราจารย์ซึ่งอาจเป็นศาสตราจารย์ประจำหรือ
ศาสตราจารย์พิเศษ

(๒) รองศาสตราจารย์

(๓) ผู้ช่วยศาสตราจารย์

(๔) อาจารย์ซึ่งอาจเป็นอาจารย์ประจำหรืออาจารย์พิเศษ

มาตรา ๓๕ ศาสตราจารย์พิเศษนั้นจะได้ทรงพระกรุณา
โปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากผู้ซึ่งมิได้เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ
ของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๓๖ ศาสตราจารย์ประจำซึ่งพ้นตำแหน่งไปโดย
ไม่มีความผิด ให้เป็นศาสตราจารย์เกียรติคุณ

มาตรา ๓๗ ศาสตราจารย์ต้องมีคุณวุฒิดังนี้

(๑) ได้ปริญญาเอกจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญา
เอกหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยจาก
มหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัย
รับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปีในมหา
วิทยาลัยหรือในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภา

เล่ม ๔๘ ตอนที่ ๒๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒ มีนาคม ๒๕๑๔

มหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการวิจัยถึงขั้นที่สภามหาวิทยาลัย เห็นว่าได้ผลดี หรือ

(๒) ได้ปริญญาโทจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญาโท หรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยจากมหาวิทยาลัย หรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปีในมหาวิทยาลัย หรือในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการวิจัยถึงขั้นที่สภามหาวิทยาลัยเห็นว่าได้ผลดี หรือ

(๓) ได้ปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญาตรี หรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยจากมหาวิทยาลัย หรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบห้าปีในมหาวิทยาลัย หรือในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการวิจัยถึงขั้นที่สภามหาวิทยาลัยเห็นว่าได้ผลดี หรือ

(๔) ได้ปริญญาจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญา หรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยจากมหาวิทยาลัย หรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง

เล่ม ๘๘ ตอนที่ ๒๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒ มีนาคม ๒๕๑๔

และได้ทำการวิจัยถึงขั้นที่สภามหาวิทยาลัยเห็นว่าได้ผลดีเป็นพิเศษในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย

มาตรา ๓๘ รองศาสตราจารย์ต้องมีคุณวุฒิดังนี้

(๑) ได้ปริญญาเอกจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญาเอกหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปีในมหาวิทยาลัยหรือในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการวิจัยถึงขั้นที่สภามหาวิทยาลัยเห็นว่าได้ผลดี หรือ

(๒) ได้ปริญญาโทจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญาโทหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าเจ็ดปีในมหาวิทยาลัยหรือในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการวิจัยถึงขั้นที่สภามหาวิทยาลัยเห็นว่าได้ผลดี หรือ

(๓) ได้ปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญาตรีหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยจากมหา

เล่ม ๘๘ ตอนที่ ๒๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒ มีนาคม ๒๕๑๔

วิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปีในมหาวิทยาลัย หรือ ในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการวิจัยถึงขั้นที่สภามหาวิทยาลัยเห็นว่าได้ผลดี

มาตรา ๓๕ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ต้องมีคุณวุฒิดังนี้

(๑) ได้ปริญญาเอกจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญาเอกหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสองปีในมหาวิทยาลัย หรือในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง หรือ

(๒) ได้ปริญญาโทจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญาโทหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสี่ปีในมหาวิทยาลัย หรือในมหาวิทยาลัย หรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง หรือ

(๓) ได้ปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัย หรือได้ปริญญาตรีหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยจากมหา

เล่ม ๘๘ ตอนที่ ๒๔ ราชกิจจานเบกษา ๒ มีนาคม ๒๕๑๔

วิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าเจ็ดปีในมหาวิทยาลัย หรือในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง

มาตรา ๔๐ อาจารย์ประจำต้องมีคุณวุฒิได้ปริญญาจากมหาวิทยาลัยหรือได้ปริญญาหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง หรือเป็นผู้มีความชำนาญในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย

อาจารย์พิเศษนั้น อธิการบดีจะได้แต่งตั้งขึ้นประจำการศึกษาตามคำแนะนำของคณบดี จากบุคคลที่มีคุณวุฒิเช่นเดียวกับอาจารย์ประจำ

หมวด ๓

ปริญญาและเครื่องหมายวิทยฐานะ

มาตรา ๔๑ ปริญญามีสามชั้น คือ

เอก เรียกว่า ดุษฎีบัณฑิต ใช้อักษรย่อ ด.

โท เรียกว่า มหาบัณฑิต ใช้อักษรย่อ ม.

ตรี เรียกว่า บัณฑิต ใช้อักษรย่อ บ.

มาตรา ๔๒ มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญาในสาขาวิชา
ที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย

การกำหนดให้สาขาวิชาใดมีปริญญาชั้นใด และจะใช้อักษร
ย่อสำหรับสาขาวิชานั้นอย่างไร ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๔๓ สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับให้ผู้สำเร็จ
การศึกษาระดับปริญญาตรีได้รับปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับหนึ่ง
หรือปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับสอง ก็ได้

มาตรา ๔๔ สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับกำหนด
ให้มีประกาศนียบัตรชั้นสูง อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรได้
ดังนี้

(๑) ประกาศนียบัตรชั้นสูง ออกให้แก่ผู้สำเร็จการ
ศึกษาในสาขาวิชาใด ภายหลังจากที่ได้รับปริญญาแล้ว

(๒) อนุปริญญาหรือประกาศนียบัตร ออกให้แก่ผู้
สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรในสาขาวิชาที่ยังไม่ถึงชั้นปริญญา

(๓) อนุปริญญาหรือประกาศนียบัตร ออกให้แก่ผู้
สำเร็จการศึกษาเฉพาะสาขาวิชา

มาตรา ๔๕ มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์
แก่บุคคลซึ่งมหาวิทยาลัยเห็นว่าทรงคุณวุฒิสมควรแก่ปริญญา
นั้น ๆ

เล่ม ๘๘ ตอนที่ ๒๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒ มีนาคม ๒๕๑๔

มาตรา ๔๖ มหาวิทยาลัยจะจัดให้มีครุวิทยฐานะและเข้ม
 วิทยฐานะเป็นเครื่องหมายแสดงวิทยฐานะของผู้ได้ปริญญา
 ประกาศนียบัตรชั้นสูง อนุปริญญา และประกาศนียบัตรก็ได้
 การกำหนดลักษณะ ชนิด ประเภท และส่วนประกอบ
 ของครุวิทยฐานะ และเข้มวิทยฐานะ ให้ตราเป็นพระราช
 กฤษฎีกา

ครุวิทยฐานะและเข้มวิทยฐานะ จะใช้ในโอกาสใด โดย
 มีเงื่อนไขอย่างไร ให้เป็นไปตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

มาตรา ๔๗ สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับกำหนดให้
 มีเครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายนักศึกษาได้โดย
 ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๔

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๔๘ ผู้ใดใช้ครุวิทยฐานะ เครื่องแบบ เครื่อง
 หมายหรือเครื่องแต่งกายนักศึกษาของมหาวิทยาลัยโดยไม่มีสิทธิ
 ที่จะใช้ หรือแสดงด้วยประการใดๆ ว่าตนมีปริญญา ประกาศนียบ
 ัตรชั้นสูง อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรของมหาวิทยาลัย

เล่ม ๘๘ ตอนที่ ๒๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒ มีนาคม ๒๕๑๔

โดยที่คนไม่มี ถ้าได้กระทำเพื่อให้บุคคลอื่นเชื่อว่าตนมีสิทธิที่จะใช้หรือมีวิทยฐานะเช่นนั้น ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๔๘ ในวาระเริ่มแรกเมื่อยังมีได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งอธิการบดี รองอธิการบดีและคณบดี ให้สภามหาวิทยาลัยประกอบด้วยนายกรัฐมนตรี เป็นนายกสภามหาวิทยาลัยโดยตำแหน่ง เลขาธิการสภาการศึกษาแห่งชาติ เป็นกรรมการ สภามหาวิทยาลัยโดยตำแหน่ง และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งมีจำนวนไม่น้อยกว่าสี่คน และไม่เกินเก้าคนเป็นกรรมการ และให้เลขาธิการสภาการศึกษาแห่งชาติเป็นเลขานุการสภามหาวิทยาลัยอีกตำแหน่งหนึ่ง

มาตรา ๕๐ ให้มหาวิทยาลัยตั้งแต่ระยะที่เริ่มดำเนินการมีส่วนราชการดังนี้

- (๑) สำนักงานอธิการบดี
- (๒) คณะนิติศาสตร์

เล่ม ๘๘ ตอนที่ ๒๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒ มีนาคม ๒๕๑๔

- (๓) คณะบริหารธุรกิจ
- (๔) คณะมนุษยศาสตร์
- (๕) คณะศึกษาศาสตร์
- (๖) สำนักบริการทางวิชาการและทดสอบประเมินผล
การขุดเล็กส่วนราชการในวรรคหนึ่ง ต้องตราเป็นพระราช

บัญญัติ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ถนอม กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี